

Waarom Bijbelteksten leren?

Paul van Den Dool

We zijn er in onze gemeente van overtuigd dat Bijbelteksten uit het hoofd leren belangrijk is en zin heeft. Anders zouden we het de kinderen van de gemeente niet aandoen om hen op de zondagsschool elke week een tekst te laten leren. Teksten uit het hoofd leren, kost best wat inspanning. Dat vraag je niet van een kind als het een zinloze bezigheid zou zijn.

Zinloos is het zeker niet! Voor het uit het hoofd leren van Bijbelteksten zijn verschillende redenen te noemen. Allereerst doen we het uit gehoorzaamheid aan de Heere die ons in Zijn woord oproept om Zijn woorden in ons hart te hebben en ze onze kinderen in te prenten (Deuteronomium 6:6-7). Het uiteindelijke doel van teksten uit het *hoofd* leren is dat ze in ons *hart* zullen zijn. En dat we dit samen met onze kinderen doen is een manier om hen de woorden van God in te prenten.

Jezus spreekt ook over het blijven in Zijn woord en Zijn woorden die in ons blijven (Johannes 8:31; 15:7). Het aanleren van teksten kan een gewoonte zijn die ons hart niet raakt en daarmee kunnen we volledig de bedoeling van Gods gebod missen. Maar als we ons er met een gelovig hart aan toewijden, mogen we stap voor stap gaan ondervinden wat het is om in Zijn woorden te blijven. Laat het Woord van Christus in rijke mate in u wonen (Kolossenzen 3:16)!

Door Bijbelsteken uit ons hoofd te leren kan ons geloof versterkt worden, want het geloof is door het *gehoor* en het gehoor door het Woord van God (Romeinen 10:17). En als we de woorden van God uit ons hoofd geleerd hebben, kunnen we ze ook in ons hoofd *horen*. Woorden van God kunnen zo later terugkomen en ons vertroosten, aansporen of waarschuwen.

Bijbelteksten uit het hoofd leren kan ons helpen om verbanden in de Bijbel te zien. De teksten kunnen in onze herinnering komen als we andere gedeelten lezen. Het kan ons ook bewaren bij de waarheid. Gods Woord is de waarheid (Johannes 17:17). En door dat Woord in ons geheugen op te slaan kunnen we beter in staat zijn om dwaling en leugen te onderkennen. Ons wereldbeeld wordt er door gevormd. Het wordt aangepast aan Gods gezichtspunt.

Door Bijbelteksten uit het hoofd te leren, maken we Gods Woord toegankelijk voor de momenten dat we geen Bijbel binnen handbereik hebben. Het stelt ons in staat om over Gods Woord te mediteren en zo de betekenis dieper te gaan verstaan. We kunnen ons vastgrijpen aan Gods beloften als we tot zonde verleid worden. 'Ik heb Uw belofte in mijn hart opgeborgen, opdat ik tegen U niet zondig' (Psalm 119:11). We hebben een machtig zwaard om de duivel te weerstaan (Efeze 6:17). Een kracht waar hij niet tegenop kan. God kan ons de teksten die wij geleerd hebben in herinnering brengen op de momenten waarop het nodig is. Zo kunnen we ook tot zegen zijn voor anderen om ons heen. De plotselinge ontmoeting waarop we niet voorbereid waren. En toch ook wel, omdat we Gods woord in ons hart opgeborgen hadden...

Als we onze kinderen opdragen om Bijbelteksten uit het hoofd te leren, vertrouwen we ze een schat toe. Een schat die, zelfs als ze er geen behoefte meer aan hebben, nooit weg kan gaan. Het is ook een schat die ons nooit afgenomen kan worden. Zelfs niet als ons de vrijheid wordt ontnomen om een Bijbel te hebben. Uit Rusland is het verhaal bekend dat in de tijd van de Sovjet-Unie enkele mannen een conferentie belegden voor christenjongeren. Er kwamen bijna zeventienhonderd jongeren op af. Jongeren die geen van allen ooit een Bijbel in bezit gehad hadden. Hen werd de opdracht gegeven om gedurende het weekend de inhoud van de vier Evangelieën te reproduceren. Aan het eind van de conferentie waren ze daarin geslaagd met slechts zes foutjes in de tekst.¹

Het is ook een schat die ons op wonderlijke wijze bij kan blijven als al het andere wegvalt. Wat als we bij het ouder worden niet meer kunnen lezen, omdat we ons gezichtsvermogen verliezen? Wie weet hoe God tot ons kan spreken door de woorden die we geleerd hebben als we dement worden? Of wat als we door een ernstig ongeluk in coma raken en ernstige hersenbeschadiging oplopen? Uit Amerika komt het getuigenis van Jennifer Barrick die juist dat meemaakte. Veel patiënten die uit een coma ontwaken vertonen frustratie, kunnen agressief zijn en slechte woorden gebruiken. Bij Jennifer was het anders. Hoewel ze zich slecht kon uiten, was er één ding wat haar wel bijgebleven was: Gods Woord. Als er uit gelezen werd, kon ze de zinnen afmaken. Ze zong de liederen die ze geleerd had en werd erdoor getroost.²

Laat dit u mogen aanmoedigen om samen met uw kinderen Gods Woorden uit het hoofd te leren en ze gelovig te bewaren!

---

¹ Nik Ripken, *Het dwaze van God. Hoe geloof overleeft in tijden van vervolging*, Hoornaar: Uitgeverij Gideon, 2013, pg. 149-150.

² Haar verhaal wordt verteld in een uitzending van *Joni and Friends*, een televisieprogramma van Joni Eareckson Tada, te bekijken op <http://www.joniandfriends.org/television/jennifer-barrick-story-part-1/>